

Chương 218: Cuộc Họp Ủy Ban Kỷ Luật (2) - Trục Xuất (Số từ: 3985)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:14 PM 02/05/2023

Không khí trang nghiêm trở nên nặng nề hơn khi nghe đến từ “Trục xuất”. Trước nhận xét đột ngột đó, Phó hiệu trưởng mở miệng.

“Điều gì khiến Reinhardt cảm thấy tội lỗi nặng nhất?”

Trước sự thúc giục của Phó hiệu trưởng, giáo viên tiếp tục giải thích với vẻ mặt bình tĩnh.

“Cậu ấy đã cố gắng giải quyết một vụ hành hung bằng cách trừng phạt riêng mình, mặc dù có thể kết luận vụ việc chỉ bằng cách báo cáo vụ việc với giáo viên.”

“Trong lần trừng phạt riêng nói trên, Lilka Aaron đã bị tổn thương nghiêm trọng với các cơ quan nội tạng của cô ấy bị rách, điều này đủ để giải thích hành động của cậu ta là cố ý giết người.”

“Thêm vào đó, cậu ta yêu cầu Oscar de Gardias, người từng tổ chức cuộc đấu tay đôi, đấu sau đó.”

“Và trong toàn bộ quá trình, cậu ấy đã sử dụng [sức mạnh siêu nhiên] của mình mà lẽ ra không

bao giờ được sử dụng để 'làm bị thương' người khác. Ngoài ra còn có một yếu tố rủi ro khác được gọi là [Tăng cường sức mạnh ma thuật].”

“Tính đến tất cả những điều này, chúng ta chỉ có thể nói rằng Reinhardt phải chịu tội lớn nhất trong tất cả những điều này.”

“Trong những trường hợp hay giữa sinh viên cãi vã và có hình phạt riêng, theo nội quy của nhà trường, tùy theo mức độ bạo lực mà chúng ta có thể đưa ra nhiều hình thức kỷ luật khác nhau, từ lao động công ích, đình chỉ có thời hạn, đình chỉ vô thời hạn, đuổi học.”

“Vì vậy, chúng ta khẳng định rằng Royal Class A-11 nên bị trục xuất.”

Họ chỉ giải thích mọi thứ theo cách họ thấy phù hợp.

Lilka muốn ngắt đi, vì vậy tôi đã đâm cô ấy với ý định đánh gục cô ấy, nhưng họ đã biến thành một vụ mưu sát.

Cách tôi sử dụng tài năng của mình để tăng cường sức mạnh cho bản thân đã trở thành cách tôi sử dụng [sức mạnh siêu nhiên] của mình để chủ động giết đối thủ của mình.

Họ giải thích việc sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của tôi tương tự nhau, tôi đoán vậy.

Họ nói rằng tôi đã suýt giết một sinh viên khác, và rằng tôi là nguyên nhân của mọi vụ đánh nhau.

Sau đó, họ nói rằng đó là lý do tại sao tôi đáng bị trục xuất. Về mặt của các giáo viên Royal Class, ngoại trừ ông Epinhauser, có vẻ rất bối rối.

Phó hiệu trưởng không đưa ra ý kiến về việc họ có nên chấp nhận hình phạt đó hay không.

“Các giáo viên của Royal Class, xin vui lòng nói về hành vi thông thường của Reinhardt.”

Có vẻ như ông ấy muốn kiểm tra xem tôi thường hành động như thế nào.

“T-tôi... Tôi là Mustrang, giáo viên phụ trách Royal Class năm nhất Class B. Reinhardt là một sinh viên xuất sắc và ngoan, người có tình bạn bền chặt với những người khác và coi trọng mọi người như nhau. Lần này, cậu ấy không thể chịu đựng được việc các bạn cùng lớp bị bắt nạt như vậy, vì vậy tôi muốn mọi người biết rằng cậu ấy không làm điều này với mục đích xấu xa.”

KHÔNG.

Sensei...

Mặc dù thật tốt khi ông đứng về phía tôi, nhưng đó là một lời nói dối.

Tôi đã có một sự thôi thúc quá mạnh mẽ để vặn lại khi tôi đang lắng nghe.

“T-trong trường hợp này, Reinhardt chỉ bắt cần thôi. Ban đầu, cậu ấy là một cậu bé ngoan, sẽ không làm tổn thương bất cứ ai...”

"Dừng lại."

Ngay cả ông Epinhauser, người đã im lặng, đã cắt ngang câu nói quá đáng của ông Mustrang giữa chừng.

“Đừng nói dối, ông Mustang.”

"Ah. Đó là..."

Ông Epinhauser chăm chú nhìn ông Mustrang khi ông nói.

Không, chà, đúng là ông ấy rất vô cảm, nhưng làm sao ông ấy có thể nói thẳng rằng những gì Mustrang nói là dối trá mặc dù ông ấy đáng lẽ phải đứng về phía tôi?

Các giáo viên của Orbis Class đang cười và khúc khích trước sự phát triển lố bịch như thể họ thích thú khi chứng kiến cuộc xung đột nội bộ đột ngột đó.

“Tôi là Epinhauser, giáo viên phụ trách Royal Class năm nhất Class A. Tôi là giáo viên của Reinhardt, vì vậy tôi nên biết rõ nhất về hành vi thông thường của Reinhardt trong số tất cả chúng ta ở đây.”

“Hành vi của cậu ấy... không bao giờ có thể được gọi là tốt.”

Này!

Ông đã nói là tôi sẽ không bị đuổi học mà!

“Reinhardt đã liên tục gây ra những sự cố lớn nhỏ kể từ học kỳ đầu tiên — từ những vụ đánh nhau nhỏ giữa các bạn cùng lớp đến đánh nhau với senpai, và thậm chí cậu ta còn đánh nhau với một sinh viên năm ba.”

Những nhận xét đó dường như gây trở ngại cho Orbis Class và các giảng viên của trụ sở chung, cũng như Lilka Aaron và Oscar.

Đó là lần đầu tiên tôi nhận ra anh chàng đó là một người hoàn toàn ngẫu nhiên như thế nào.

“Không thể phủ nhận rằng cậu ấy đã gây ra những rắc rối lớn nhỏ kể từ đó, nhưng đây là vụ lớn nhất cho đến nay. Cậu ấy phản ứng tích cực với những tranh chấp nhỏ và không có tiếng tốt lắm với các bạn cùng lớp.”

“Ừ, đây không phải là lần duy nhất, vì vậy nhìn thấy những gì sinh viên đã làm cho đến nay còn hơn cả đáng bị đuổi học hay thậm chí hơn—”

“Ông Jaden, tôi nói chưa xong đâu.”

Sau khi cắt ngang lời của giáo viên Orbis Class muốn cắn vào tôi, ông Epinhauser tiếp tục.

“Chỉ trong học kỳ đầu tiên, danh tiếng của cậu ấy đã rất tệ. Đây là báo cáo của nhân viên trực phòng hồi sức.”

Nhân viên trực phòng hồi sức?

Người đó thậm chí phải báo cáo những gì?

Ông Epinhauser trình bày một số tài liệu mà ông đã chuẩn bị trước cho các giảng viên của tổng hành dinh.

“Cả hai Class A và B năm nhất đều đã đến phòng hồi sức ít nhất một lần. Ngoài ra, một số lượng đáng kể sinh viên, bao gồm cả học sinh năm trên, thường đến chăm sóc Reinhardt.”

Linh mục đang làm nhiệm vụ...

Họ không chỉ bảo vệ phòng hồi sức mà còn ghi lại tất cả những sinh viên đến thăm tôi.

Tuy nhiên, thật ngạc nhiên là ngay cả những người không thân thiết cũng đến gặp tôi ít nhất một lần. Có phải một số người trong số họ đến khi tôi bất tỉnh hoặc đang ngủ?

“Trong học kỳ đầu tiên cũng như hiện tại, hành vi của Reinhardt không thể nói là tốt, nhưng tôi tin rằng phải nói rằng danh tiếng của cậu ấy trong số các sinh viên khác đã được cải thiện rất nhiều.”

Hạnh kiểm của tôi vẫn còn tệ...

Tuy nhiên, các bạn cùng lớp cũng như các senpai đều thích tôi.

—Đó là thông điệp mà ông Epinhauser muốn gửi gắm. Hạnh kiểm của tôi không tốt, và nhân cách của tôi cũng tệ, nhưng cuối cùng, tôi vẫn làm tốt cuộc sống hàng ngày của mình ở Temple

Chết tiệt, tôi gần như nghĩ rằng ông Epinhauser đang ném tôi vào gầm xe buýt. Mặc dù tôi cư xử không tốt, nhưng danh tiếng của tôi rất tốt.

Có lẽ vì bản báo cáo chứa đựng nhiều thông tin hơn nên Phó hiệu trưởng đã đọc kỹ và gật đầu.

“Ngoài hành vi của cậu ấy, có thể khẳng định rằng cậu ấy có mối quan hệ rất lành mạnh với bạn bè của mình.”

“V-việc cư xử và các mối quan hệ thông thường của cậu ấy có gì quan trọng đến thế! Cuối cùng, điều đó không thay đổi được sự thật rằng Reinhardt đã vi phạm rất nhiều nội quy của trường! Nội quy trường học của Temple! Đó là luật của Temple! Sinh viên đó đã vi phạm quá đủ rồi!”

Giáo viên Orbis Class sùi bọt mép đó dường như đang cố gắng hết sức để đuổi tôi ra khỏi trường.

Tuy nhiên, ông Epinhauser chỉ tiếp tục tuyên bố của mình với khuôn mặt vô cảm.

“Tôi hiểu tầm quan trọng của các quy tắc, và tất cả các giảng viên và sinh viên cũng nên nhận thức rõ về những sự thật này.”

"Ông Jade, ông có biết quy tắc sau trong Temple không?"

“Điều một, đoạn một trong các quy tắc của Temple: Mọi sinh viên của Temple đều được đối xử bình đẳng bất kể địa vị và được trao các cơ hội giáo dục như nhau.”

Lời nói của ông hoàn toàn làm lạnh bầu không khí trong hội trường.

“Nội quy học viện của Temple phủ nhận sự tồn tại của các trường hợp như Orbis và Royal Class ngay từ đầu.”

Mặc dù ông ấy không nói những điều như vậy ở trụ sở chung của Temple, nhưng điều ông ấy muốn nói là “Ông đang nói về những quy tắc nào khi Temple thậm chí không bao giờ tuân theo điều một, đoạn một?”

Những lời đó dường như làm cho cả giáo viên của Orbis Class và các giảng viên của trụ sở chính cũng như các giáo viên của Royal Class không thoải mái. Tuy nhiên, ông Epinhauser hoàn toàn bình tĩnh.

“Mục đích nên đến trước, không phải quy tắc.”

“Mục đích của Temple là nuôi dưỡng những người tài năng để cho phép họ đóng góp cho xã hội của Đế quốc và nâng cao giá trị của nhân loại nói chung—đó là mục đích đằng sau việc thành lập Temple.”

“Các nội quy của trường chỉ nhằm hỗ trợ mục đích đó, và nếu chúng phù hợp với mục đích đã nói, thì chúng chỉ là thứ yếu—tôi nghĩ vậy.”

“Đó là lý do tại sao, bất kể địa vị, bất kể nội quy của trường, Temple đăng ký một số sinh viên được chọn vào Royal và Class Orbis Class và đối xử đặc biệt với họ.”

Ông Epinhauser đang nói về mục đích của Temple, không phải các quy tắc. Nghe những lời đó, giáo viên Jaden của Orbis Class, người vẫn tiếp tục tranh cãi, kêu lên.

“Chuyện đó thì liên quan gì đến vụ án này?”

“Vào thời điểm tham gia Temple, Reinhardt không phải là người sử dụng [sức mạnh siêu nhiên].”

“!”

“Mặc dù Reinhardt không có tài năng, và khá yếu về thể lực, nhưng cậu ấy được ban cho những năng khiếu vô hạn, vì vậy cậu ấy đã được đặc

cách vào Royal Class chỉ dựa vào năng khiếu vô hạn của mình. Cậu ấy là một ngoại lệ.”

“Đã hơi muộn để nói chi tiết hơn về điều này, vì vậy tôi sẽ chỉ cung cấp cho mọi người ý chính của nó.”

“Vào thời điểm nhập học, Reinhardt là một sinh viên dưới trung bình và không có tài năng gì.”

“Trong học kỳ đầu tiên của mình, Reinhardt đã đánh thức [sức mạnh siêu nhiên] của mình trong trận đấu tay đôi với sinh viên năm ba nói trên, Mayarton. Ngoài ra, một lúc sau đó, cậu ấy đã đánh thức được tài năng [Độ Nhạy Ma Thuật].”

“Reinhardt rất nhiệt tình với tất cả các lớp học và khóa đào tạo của mình, và cho đến thời điểm này, cậu ấy đã nhiều lần tập luyện với A-2, Ellen, một sinh viên xuất sắc, mỗi ngày.”

“Trong kỳ nghỉ hè của họ, những sinh viên tên là Ellen và Reinhardt đã đến Darklands. Ở đó, họ đã hoàn thành một Nhiệm vụ cấp S, nâng Rank mạo hiểm giả của mình từ F lên B. Trong chuyến hành trình của mình, họ đã có được một cổ vật ma thuật. Mặc dù tôi không thể đi vào chi tiết về nó, nhưng có thể nói rằng đó là một phát hiện rất quan trọng.”

“Bây giờ, trong học kỳ thứ hai của mình, Reinhardt đã tự mình sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma

thuật], mặc dù kết quả là cậu ấy đã thua trong cuộc đấu tay đôi với Oscar de Gardias năm tư. Ngoài ra, tài năng [Điều Khiển Ma Thuật] đã được xác nhận đã nở rộ trong cậu ấy.”

Ông Epinhauser nhìn Jaden với ánh mắt điềm tĩnh.

“Nói một cách đơn giản hơn...”

“Reinhardt, người được cho là kém cỏi vào thời điểm nhập học, đã thắng một sinh viên năm ba trong học kỳ đầu tiên.”

“Trong kỳ nghỉ của mình, cậu ấy đã mạo hiểm mạng sống của mình để cứu ít nhất 50 người, khám phá ra sự thật đằng sau sự tàn phá của một số ngôi làng và đẩy lùi hơn 100 Zombie, trong đó cậu ấy đã thu hồi được các cổ vật ma thuật.”

“Và trong học kỳ thứ hai của cậu ấy, trong khi cậu ấy không thắng trong cuộc đấu tay đôi với senpai Orbis Class này, thì cậu ấy cũng không thua.”

“Tôi sẽ nói với mọi người một lần nữa. Mục đích của Temple...”

“Tài năng tuyệt vời.”

Ông Epinhauser lần đó nhìn Phó hiệu trưởng Assyria Walken.

“Reinhardt là người tài năng nhất trong Temple.”

Ông Epinhauser đánh giá tôi cao hơn Ellen.

Tùy thuộc vào cách người ta đặt nó, hoàn cảnh của các sự cố có thể thay đổi.

Giáo viên của Orbis Class muốn coi đây là một vụ cố ý giết người.

Tuy nhiên, ông Epinhauser lại đưa nó vào một góc nhìn khác.

Tôi được thừa nhận là một kẻ ăn bám bất tài, sau đó đánh nhau và giành chiến thắng trước một sinh viên năm ba trong năm đầu tiên của mình, và sau đó, trong học kỳ thứ hai, tôi đã làm một việc lỗi bịch như đánh nhau với một sinh viên năm tư dẫn đến kết quả hòa.

Liệu họ có đuổi học một người tài năng như vậy chỉ vì vi phạm vài nội quy của trường không?

Phải chăng họ đã quên mục đích thực sự của Temple?

Khi tôi hỏi ông Epinhauser liệu tôi có bị đuổi học hay không, ông ấy nói rằng sẽ không như vậy vì tôi là sinh viên của Royal Class.

* * *

Tuy nhiên, tùy thuộc vào quyết định của ủy ban kỷ luật, vẫn có khả năng tôi bị đuổi học.

Đó là khi ông ấy nói rằng mình sẽ không để tôi bị đuổi học.

“Sự trưởng thành nhanh chóng của Reinhardt cũng chứng tỏ rằng nền giáo dục của Temple rất

tiên tiến và hiệu quả. Reinhardt biết khuyết điểm của mình và luôn xin sự chỉ bảo từ những học trò giỏi hơn mình. Đây có thể được gọi là chức năng thực sự của những lớp học đặc biệt này.”

Ellen bước vào ngôi trường đó với sự tinh thông trong nhiều lĩnh vực trong khi tôi chẳng có gì cả. Lý do tại sao tôi trở nên mạnh mẽ như vậy là vì nền giáo dục của Temple rất xuất sắc.

Điều gì sẽ xảy ra nếu không phải chỉ có Ellen là người khiến tôi mạnh mẽ hơn?

Đó là hiệu ứng sức mạnh tổng hợp do những tài năng xuất sắc đã tập hợp ở đó—đó cũng là điều mà Temple đã làm rất tốt.

Ông bù đắp cho lời nhận xét của mình về việc phớt lờ các quy tắc của trường bằng lời khen ngợi về những điều mà Temple đã thực hiện tốt. Phó hiệu trưởng đang nhìn tôi.

Cuối cùng, mục đích của Temple là đào tạo những tài năng xuất sắc, vì vậy nếu tôi là người phù hợp với mục đích đó, ông ta dường như đang nghĩ đến việc hạ thấp hình phạt cho tôi.

Tôi có thể thấy rõ rằng ý nghĩ đuổi học tôi đã hoàn toàn biến mất khỏi đầu ông ấy.

Tuy nhiên, đôi mắt của Jade, người muốn trục xuất tôi bằng mọi giá, vẫn rực cháy.

“Từ những gì ông Epinhauser đã nói, Reinhardt chắc chắn có vẻ là một tài năng lớn, nhưng khả năng của cậu ấy không phải là tất cả. Nhân cách đi cùng với nó cũng rất quan trọng, và những sinh viên liên tục gây rắc rối dù vẫn còn ở những năm cuối cấp không phải là tài năng xuất sắc, mà là những tài năng nguy hiểm. Tiếp tục hỗ trợ và giáo dục một người như cậu ta là nguy hiểm! Nếu Reinhardt tấn công cô ấy thêm nữa, Lilka Aaron có thể đã chết!”

—Cố ý giết người...

Tên khốn đó có vẻ như thực sự muốn tiếp tục kể câu chuyện đó. Biểu hiện của Phó hiệu trưởng dường như cho thấy rằng ông không thể bỏ qua điều đó.

“Không, không phải vậy đâu.”

Tuy nhiên, Lilka Aaron, người vẫn im lặng từ nãy đến giờ, đột nhiên mở miệng.

Trước nhận xét đột ngột đó, sự chú ý của mọi người đều tập trung vào Lilka Aaron.

Cái gì?

Tại sao cô ấy đột nhiên lên tiếng?

“Tôi muốn cậu ấy làm điều đó. Thật sự.”

Nghe những lời của Lilka Aaron, vẻ mặt của Oscar cũng như của giáo viên cứng lại. Sau đó cô ấy nhìn tôi.

“Tôi không muốn đứng dậy nữa. Mặc dù tôi không truyền đạt điều đó với cậu ấy bằng lời nói, nhưng Reinhardt vẫn cố gắng khiến tôi ở lại vì cậu ấy hiểu những gì tôi nghĩ - ít nhất đó là điều tôi tin.”

“Cái... Cái gì?”

Lilka Aaron, người được cho là nạn nhân, bất ngờ bênh vực tôi. Trước điều đó, nét mặt của thầy Jaden trở nên khá u ám, cũng như nét mặt của các giáo viên khác. Lilka Aaron nhìn tôi với ánh mắt bình tĩnh.

"Phải không?"

Lilka đã đúng. Tất nhiên là tôi biết.

"...Vâng."

Lilka Aaron không muốn dậy nữa nên cô ấy dùng mắt cầu xin tôi làm cô ấy ngất đi. Đó là lý do tại sao tôi đã làm điều đó.

Tuy nhiên, tôi chưa bao giờ tưởng tượng rằng cô gái sẽ thừa nhận điều đó ở đây. Phó hiệu trưởng nhìn chăm chăm vào Lilka Aaron.

“Tôi không hiểu lắm. Cô cố tình muốn bị tấn công mạnh đến mức ngất xỉu, và Reinhardt chỉ làm theo ý muốn đó?”

"Đúng vậy."

“Một thất bại chỉ là một thất bại. Đầu hàng đơn giản là được rồi, tại sao cô không làm vậy?”

Đôi mắt của Oscar mở to vào lúc đó khi Lilka Aaron đột nhiên đứng dậy khỏi chỗ ngồi.

“Chờ một chút, xin lỗi.”

Cô ấy bắt đầu làm một việc mà không ai mong đợi từ cô ấy.

*Xào xạc...

Cô ấy bắt đầu cởi khuy áo đồng phục sinh viên của mình ra.

“C-cô đang làm gì vậy, Lilka!”

"Tôi có cái này cho mọi người xem."

Trong khi tất cả các giáo viên hoàn toàn không nói nên lời, Lilka Aaron bất ngờ cởi áo.

Không, họ không thể không biết cô ấy đang cố cho họ thấy điều gì ngay cả trước khi cô ấy cởi nó ra.

Lilka cởi hết quần áo, không mặc gì ngoài đồ lót.

Mọi người đều kinh hoàng.

Không phải vì cô ấy đột nhiên cởi bỏ quần áo, mà vì một lý do khác...

—Vai, cánh tay, bụng, hai bên sườn, vân vân...

Toàn thân cô đầy những vết bầm tím.

“Reinhardt! Lilka vẫn còn bị tổn thương nặng nề! Cậu nghiêm túc đến mức nào-...”

“Không phải Reinhardt.”

Lilka Aaron nhìn giáo viên chủ nhiệm của mình, ông Jaden, và nói.

“Tôi bị senpai đánh.”

“Ông hỏi tại sao tôi không đầu hàng ư? Tôi đã nghĩ rằng các senpai sẽ đối xử tệ với tôi nếu tôi thua cuộc.”

“Hơn nữa, nếu tôi thật sự đầu hàng, tôi tin tưởng senpai có thể giết tôi.”

“Tôi đã ngất xỉu, nhưng tôi vẫn bị đánh đập dã man như thế này. Trong mọi trường hợp, chúng tôi không được phép từ bỏ cuộc chiến nếu chúng tôi không bất tỉnh. Nếu tôi bỏ cuộc, họ có thể còn đánh tôi nặng hơn nữa.”

“Vì vậy, tôi cố tình muốn bị đánh gục—đó là lý do tại sao Reinhardt làm điều này.”

Lilka Aaron cuối cùng đã vỡ òa và rơi nước mắt.

“Những gì Reinhardt đã làm với tôi là cố ý giết người? Cậu ta nên bị trục xuất vì điều đó? Sau đó... Sau đó...”

Cô trừng mắt nhìn Oscar de Gardias, khuôn mặt cứng đờ khi nức nở.

“Không phải tất cả sinh viên cuối cấp của Orbis Class đều bị đuổi học sao? Vậy tại sao ông lại tức giận vì những điều tầm thường như vậy? Tất cả các người đều biết những gì đang xảy ra. Tất cả các giáo viên đều biết những gì senpai đang làm với chúng tôi. Các giáo viên thậm chí còn muốn họ làm điều đó, họ nói những câu như, 'Có vẻ như bọn trẻ chưa đủ cố gắng. Có vẻ như chúng đã trở

nên lười biếng', đó là cách họ khiến senpai đánh chúng tôi. Ông đã làm điều đó... Và biết mọi thứ sẽ xảy ra..."

Lilka Aaron hét lên với các giáo viên của Orbis Class với vẻ mặt nghiêm nghị.

"Nếu cậu ấy bị đuổi học vì chuyện như thế này, chẳng phải tất cả sinh viên và giáo viên của Orbis Class nên nghỉ việc sao? Hoàn toàn đúng là Orbis Class nên bị bãi bỏ sớm hơn là muộn. Tôi sợ bị senpai và thầy cô đánh hơn và sợ bị thương hơn khi đánh nhau với cậu ấy."

"Tôi nghe nói rằng Reinhardt đã chiến đấu với senpai của tôi vì điều đó."

"Mọi người đều sợ hãi, nhưng không ai có thể lên tiếng. Mọi người đều ghét tình trạng này, nhưng nếu chúng tôi phản nản hoặc nói điều gì đó chống lại họ, chúng tôi sẽ chỉ bị ảnh hưởng nặng nề hơn."

"Chúng tôi biết rằng sẽ không có chuyện gì xảy ra, ngay cả khi chúng tôi nói với các giáo viên."

"Reinhardt nói với chúng tôi rằng chúng ta chỉ nên gọi mọi thứ là phân nếu chúng là phân—đó là lý do tại sao tôi nói điều này ở đây."

"Orbis Class là một nơi tồi tệ và kinh tởm. Đó là nơi biến con người thành những con quái vật phát điên vì cảm giác thấp kém, và những người từng

là nạn nhân trước đây giờ biến thành cùng loại quái vật để hành hạ người khác.”

Lilka Aaron đến cuộc họp của ủy ban kỷ luật với một mục đích hoàn toàn khác: Đó là tiết lộ bản chất thực sự của Orbis Class.

Lý do tại sao cô ấy có vẻ không thoải mái như vậy kể từ khi bắt đầu cuộc họp đó là vì cô ấy bị đau và không được một linh mục đang làm nhiệm vụ điều trị sau khi bị thương nặng.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading